



# Rapport

**Datum: 15 mei 2007**

**Rapportnummer: 2007/097**

## Klacht

Op 7 juli 2004 belde verzoekster met de politie te Landgraaf omdat een bij haar woning geparkeerde auto het toegangspad tot haar woning blokkeerde. In dit verband klaagt verzoekster erover dat:

zij lang heeft moeten wachten voordat de politie ter plaatse kwam en optrad;

een betrokken ambtenaar haar vriend, die op krukken liep, onheus heeft bejegend door tegen hem te zeggen "dat zijn maar krukken";

de politie het parkeerprobleem in haar straat niet heeft aangepakt.

## Beoordeling

### Algemeen

1. Verzoekster is woonachtig in Landgraaf. Zij bewoont een hoekhuis aan de X-laan. Zij ondervond al enige tijd overlast van geparkeerde auto's voor haar woning. Volgens haar wordt er veelvuldig fout en/of hinderlijk geparkeerd doordat auto's (gedeeltelijk) op het trottoir vóór haar tuinpad worden neergezet. Verzoeksters tuin is ommuurd. Het looppad naar verzoeksters voordeur is haaks op de stoep geplaatst. Op de plaats waar haar tuinpad op de stoep uitkomt is er een uitsparing in de muur. Doordat buurtbewoners hun auto's daar half op de stoep parkeren, lukte het verzoekster, haar vriend en/of bezoekers naar haar zeggen vaak niet om gemakkelijk het tuinpad af te lopen, de stoep op. Met name gold dit voor bezoekers die aan een rolstoel gebonden zijn, nu het niet altijd mogelijk is om de benodigde draai te maken.

2. Verzoekster bracht het door haar geconstateerde probleem een aantal malen onder de aandacht van het regionale politiekorps Limburg Zuid. Zo meldde zij op 7 juli 2004 telefonisch dat er een auto op een dusdanige manier op het trottoir geparkeerd stond dat de doorgang van het tuinpad naar de stoep belemmerd was.

3. Verzoeksters vriend overleed in verzoeksters woning, ongeveer drie weken na het bewuste incident van 7 juli 2004. De hulpdiensten kwamen in de bewuste nacht ter plaatse. Verzoekster onderstreepte naar aanleiding van deze gebeurtenis het belang van een goede toegankelijkheid tot haar woning, onder meer voor deze hulpdiensten.

4. Verzoekster diende bij het regionale politiekorps Limburg Zuid een klacht in omdat de politie naar haar mening tekortschoot in haar aanpak van de parkeerproblemen.

De beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid legde de klacht voor een advies voor aan de commissie voor de politiekachten van het regionale politiekorps Limburg Zuid.

De commissie adviseerde de korpsbeheerder om verzoeksters klachten, zoals hierboven opgenomen onder Klacht, ongegrond te verklaren. De korpsbeheerder nam het advies over en verklaarde de klachten zoals hierboven omschreven ongegrond.

5. Verzoekster kon zich niet met de beslissing van de korpsbeheerder verenigen. Zij wendde zich met haar klacht tot de Nationale ombudsman. Verzoekster klaagde over het optreden van het regionale politiekorps Limburg Zuid naar aanleiding van haar telefonische melding van 7 juli 2004, dat een bij haar woning geparkeerde auto het toegangspad tot haar woning blokkeerde. Verzoekster klaagde met name over drie, in het hiernavolgende onder **I.** tot en met **III.** beoordeelde, aspecten van het politieoptreden.

## **I. Ten aanzien van het ter plaatse komen van de politie**

### **Bevindingen**

1.1. Verzoekster klaagt er in de eerste plaats over dat zij op 7 juli 2004 lang heeft moeten wachten voordat de politie ter plaatse kwam en optrad.

Verzoekster belde de politie en deelde naar haar zeggen mee dat er vóór, op het trottoir, een auto stond geparkeerd zo dat zij niet op een normale manier haar woning kon betreden. Zij bracht naar voren dat de politie pas na diverse telefoontjes en na verloop van ongeveer drie uur reageerde op haar melding. Een surveillancewagen van de politie was langsgereden, maar deed niets aan de situatie. Verzoekster schreef de Nationale ombudsman dat zij juist op dat moment een persoon op bezoek had die in een rolstoel zit en die vanwege de foutief geparkeerde auto haar woning niet kon verlaten.

1.2. Verzoekster legde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman een aantal foto's over die in haar woonomgeving waren gemaakt, ter illustratie van het door haar aangekaarte parkeerprobleem. In deze foto's is te zien dat verschillende auto's voor de helft of geheel op het trottoir geparkeerd staan voor de ingang van de woning van verzoekster.

2. De korpsbeheerder liet weten de klacht niet gegrond te achten. De korpsbeheerder zond de Nationale ombudsman onder meer een uitdraai uit het incident archief van het computersysteem van de politie. Op deze uitdraai staan de tijdstippen vermeld waarop de politie verzoeksters melding ontving, alsmede de tijdstippen waarop de reactie van de politie plaatsvond.

3.1. Uit de informatie van de politie is het volgende gebleken. De meldkamer van de politie ontving op 7 juli 2004 omstreeks 19:07 uur een melding van verzoekster van parkeeroverlast. Twee politieambtenaren ontvingen om 19:12 uur het verzoek via de meldkamer om de melding te behandelen. De dienstdoende centralist gaf deze melding een lage prioriteit mee. De politieambtenaren gingen ter plaatse en arriveerden kort na

ontvangst van de melding. Zij constateerden dat er een auto half op de stoep, half op de rijbaan stond geparkeerd. De politie constateerde dat de doorgang op de rijbaan beperkt zou worden wanneer mensen hun auto's aan beide zijden van de straat op de rijbaan zouden parkeren. De politieambtenaren waren van oordeel dat de trottoirs zodanig breed zijn dat mensen met rolstoelen of kinderwagens gemakkelijk langs de deels op de stoep geparkeerde auto's kunnen lopen. De politie besloot derhalve om niet op te treden.

3.2. Om 21:01 uur ontving de meldkamer opnieuw een melding van verzoekster. Een andere surveillance-eenheid van de politie ontving om 21:24 uur van de meldkamer het verzoek om ter plaatse te gaan. Deze politieambtenaren bespraken de zaak met de twee politieambtenaren die eerder ter plaatse waren geweest. De meldkamer nam vervolgens telefonisch contact op met verzoekster, die vertelde dat er al twee uur een persoon in een rolstoel in haar huis zat, die niet kon vertrekken. Na terugkoppeling van deze informatie aan de politieambtenaren, werd besloten dat de surveillance-eenheid die eerder die avond was langs geweest op de melding zou reageren. Zij gingen ter plaatse.

Enkele minuten later ontvingen deze politieambtenaren een melding met een hoge prioriteit, in verband met huiselijk geweld. Zij vertrokken in reactie op deze nieuwe melding. Hierop besloot politieambtenaar L., die zich nog op het plaatselijke politiebureau bevond, om dat politiebureau af te sluiten en alleen ter plaatse te gaan. Hij sprak met verzoekster, die volgens hem getergd reageerde. Zij uitte haar onbegrip dat alles zo lang moest duren. De politieambtenaar onderzocht wie de kentekenhouder van het voertuig was, en verzocht deze om de auto te verplaatsen. De betreffende persoon voldeed onmiddellijk aan dit verzoek, aldus de politie.

## **Beoordeling**

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste brengt met zich mee dat de politie, binnen de mogelijkheden die haar ten dienste staan en met aandacht voor een afgewogen prioriteitenstelling, voldoende snel dient te reageren op meldingen van burgers.

Een snelle politiereactietijd is om een aantal redenen van belang. Door een snelle reactie kunnen ongelukken en escalaties worden voorkomen. Ook zal een snelle reactie de kans op succesvolle opsporing - wanneer zulks aan de orde is - kunnen vergroten. De reactietijd van de politie is niet wettelijk geregeld.

5. De lezing van de politie ten aanzien van de precieze tijdstippen waarop verzoeksters meldingen werden ontvangen en waarop de politie daarop reageerde, wordt ondersteund door gedetailleerde politieregistraties van het incident. Derhalve wordt in het hiernavolgende uitgegaan van de door de politie opgegeven tijdstippen.

6. Verzoeksters beleving van de reactietijd van de politie rijmt op het eerste gezicht niet met de door de politie opgegeven tijdstippen waarop er werd opgetreden. Verzoekster had tot ongeveer 22:00 uur het gevoel dat de politie niets deed, terwijl de politie kort na de eerste melding al ter plaatse was. Verzoeksters belang was erin gelegen dat haar bezoek(st)er die in een rolstoel zat zou kunnen vertrekken. De politieambtenaren die op die avond als eerste ter plaatse kwamen constateerden dat de doorgang op de stoep breed genoeg was om met een rolstoel langs een daar geparkeerde auto te kunnen lopen. De politieambtenaren ondernamen geen actie, mede met het oog op het behouden van voldoende ruimte op de rijbaan. Mogelijk is er sprake geweest van een miscommunicatie ten aanzien van het aspect dat een rolstoel de draai moest kunnen maken vanuit het tuinpad de stoep op. Niet is gesteld of gebleken dat verzoekster dit bij haar eerste melding die avond expliciet had doorgegeven. Voldoende staat vast dat zij meldde dat zij "niet op een normale manier haar woning kon betreden". Van de politieambtenaren hoefde onder die omstandigheden niet in redelijkheid te worden verwacht dat zij verdergaande maatregelen namen. In zoverre is er geen reden voor kritiek op het politietoetreden. Wel was het juist geweest als de politie door bij verzoekster aan te bellen kenbaar had gemaakt aandacht aan haar melding te hebben besteed.

7. Nadat verzoekster later die avond opnieuw naar de politie had gebeld, zag zij dat een politieauto langsreed, die vervolgens niets deed aan haar probleem. Dit is in overeenstemming met de lezing van de politie, dat een surveillance-eenheid die ter plaatse was gestuurd werd weggeroepen in verband met een meer spoedeisende melding. Dat de politie aan die nieuwe melding prioriteit gaf, geeft evenmin reden voor kritiek.

Uitgaande van de verlopen tijdsduur en de door de politieambtenaren ondernomen actie, bezien in samenhang met de door verzoekster aan de politie verstrekte informatie, kan het politietoetreden niet onredelijk worden geacht. Het ongenoegen van verzoekster over de situatie bij de uitgang van haar woning is evenwel begrijpelijk. Een persoon die bij haar op bezoek was kon in de tussentijd de woning niet of moeilijk verlaten. Dit doet er niet aan af dat de politie het vereiste van voortvarendheid voldoende in acht heeft genomen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

## **II. Ten aanzien van de bejegening**

### **Bevindingen**

1. Verzoekster klaagt er in de tweede plaats over dat de betrokken politieambtenaar L. haar op 7 juli 2004 onheus heeft bejegend door tegen haar vriend die op krukken liep te zeggen "dat zijn maar krukken".

Volgens verzoekster had deze politieambtenaar, vanaf het moment dat zij hem de deur opendeed, een grote mond.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht niet gegrond.

**3. Uit de mutatie uit het dag- en nachtrapport van de politie, opgemaakt naar aanleiding van het incident door de betrokken politieambtenaar, is het volgende gebleken.**

**De betrokken politieambtenaar ging, zoals vermeld, op 7 juli 2004 omstreeks 22:00 uur met verzoekster in gesprek bij haar woning.**

In de mutatie staat onder meer het volgende vermeld:

"Met meldster gesproken. (...) Haar vriend liep op krukken en dus was langs deze auto lopen onmogelijk. Verder had zij net met (een; N.o.) vriend iemand in een rolstoel via de achtertuin naar buiten moeten tillen."

4. Politieambtenaar L. verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat hij de bewuste opmerking niet had gemaakt. Hij liet weten mensen niet te willen kwetsen, in het bijzonder mensen met een handicap. Hij verwees voor het overige naar zijn verklaring, zoals afgelegd in de interne klachtenprocedure bij de politie.

5. Tijdens het onderzoek van de commissie voor de politiekklachten van het regionale politiekorps Limburg Zuid had de betrokken politieambtenaar ontkend verzoekster onheus te hebben bejegend en verklaarde dat hij netjes was gebleven. Hij kon zich blijkens zijn verklaring niet herinneren dat hij iets had opgemerkt over de krukken. Tot slot bood hij verzoekster zijn excuses aan voor het geval dat datgene wat hij tegen haar had gezegd verkeerd was overgekomen. Hij benadrukte dat hij verzoekster had willen helpen en zich had ingezet om het probleem op te lossen.

## **Beoordeling**

6. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit vereiste brengt onder meer mee dat een politieambtenaar zich dient te onthouden van het maken van kwetsende opmerkingen.

7. De Nationale ombudsman stelt voorop dat het voor verzoekster zeer triest is dat haar vriend is komen te overlijden. De Nationale ombudsman begrijpt dat de zaak voor haar een bijzondere lading heeft gekregen, nu hij kort na het bewuste incident overleed.

8. De lezingen van verzoekster en van de betrokken politieambtenaar staan ten aanzien van de vraag wat er nu precies is gezegd in die avond tegenover elkaar. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan aan de ene lezing meer gewicht zou moeten worden toegekend dan aan de andere. Daarmee kan niet worden vastgesteld wat de betrokken politieambtenaar precies tegen verzoekster heeft gezegd.

De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt dan ook van het geven van een oordeel.

### **III. Ten aanzien van het aanpakken van het parkeerprobleem**

#### **Bevindingen**

1. Verzoekster klaagt er in de derde plaats over dat de politie het parkeerprobleem in haar straat niet heeft aangepakt.

2.1. De korpsbeheerder liet weten de klacht niet gegrond te achten. Hij liet onder meer weten dat het beleid van de politie er tot op 11 augustus 2005 op gericht was om te gedogen dat auto's deels op de stoep parkeerden, omdat de breedte van de stoep dat toeliet en om de doorstroming op de rijbaan te bevorderen. Op 11 augustus 2005 verspreidde de politie een brief onder alle buurtbewoners met het verzoek om hun parkeergedrag aan te passen. In deze brief staat onder meer het volgende vermeld:

"In de afgelopen periode is bij de politie Landgraaf geklaagd over het parkeergedrag in en om de X-laan.

Met name het (gedeeltelijk) parkeren op trottoirs is hierbij aan de orde. Voetgangers en de bereikbaarheid van tuinpaden worden daardoor belemmerd.

Ik wijs u erop dat het (gedeeltelijk) parkeren op trottoirs strafbaar is en dat wij in de toekomst zullen controleren en daar waar nodig verbaliserend zullen optreden.

Gezien het feit dat dit kennelijk in het verleden gedoogd werd, stel ik u in de gelegenheid uw parkeergedrag aan te passen en zijn wij niet onmiddellijk overgegaan tot verbaliserend optreden."

2.2. Met deze brief werd het tot dan toe geldende gedoogbeleid losgelaten. De korpsbeheerder liet weten dat de politie gedurende ongeveer vier weken intensief toezicht hield op het parkeergedrag in de straat. De politie constateerde toen geen overtredingen van de Wet Administratiefrechtelijke Handhaving Verkeersvoorschriften (WAHV).

In aanvulling liet de korpsbeheerder nog weten dat ondanks de verscherpte aandacht van de politie, het niet viel te voorkomen dat er incidenteel op het trottoir werd geparkeerd, vóór de woning van verzoekster. Een permanente oplossing voor dit probleem kan de politie niet bieden, zo liet de korpsbeheerder weten.

3.1. Uit informatie van de politie is verder nog het volgende gebleken. Zoals hiervoor, onder I. al is vermeld, ging een politieambtenaar naar aanleiding van verzoeksters melding van 7 juli 2004 ter plaatse. De politieambtenaar constateerde dat er bij verzoeksters woning een auto hinderlijk geparkeerd stond. Hij trad niet verbaliserend op tegen de

bestuurder/houder van de auto, maar zocht de kentekenhouder op en liet hem de auto verplaatsen. Hiermee was de belemmering van verzoeksters tuinpad voor dat moment opgelost. De keuze voor deze handelwijze werd ingegeven door de tijdsdruk en de wens om geen uitzondering te maken ten opzichte van de andere voertuigen in de straat die op dat moment ook fout geparkeerd stonden.

3.2. De chef basiseenheid besprak de zaak op enig moment met een teamchef en een verkeersdeskundige. Na overleg werd besloten dat deze zaak op de agenda zou worden gezet bij de verkeerscommissie van de gemeente Landgraaf. Dit leidde tot een aantal concrete verzoeken aan de gemeente voor verbetering van de situatie ter plaatse, waaronder het plaatsen van paaltjes vóór verzoeksters woning. De gemeente besloot echter om geen maatregelen te nemen, aldus de korpsbeheerder.

4. Verzoekster liet tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman het volgende weten. Het verzoek van de politie aan de buurtbewoners om niet meer (deels) op de stoep te parkeren leidde ertoe dat buurtbewoners hun auto's op de rijbaan parkeerden, hetgeen de vrije doorgang op de rijbaan belemmerde. Er reed veel vrachtverkeer door de straat in verband met een nabijgelegen bouwlocatie, en verzoekster was bang dat haar old-timer beschadigd zou raken, zo deelde zij mee. Verzoeksters situatie is naar haar zeggen anders dan die van de andere buurtbewoners, omdat zij - in tegenstelling tot de burens - rondom haar woning een muurtje heeft. Verzoekster wenste dan ook een oplossing uitsluitend voor de situatie voor haar deur en niet voor de hele straat. Naar haar zeggen had zij de politie gevraagd om een oplossing die alleen op haar situatie zou zien, maar ging de politie er toch toe over om alle buurtbewoners te benaderen. Verzoekster vond dit belachelijk, omdat de andere buurtbewoners geen last hadden van de geparkeerde auto's.

## **Beoordeling**

5. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit betekent voor de politie dat zij haar taken op daadkrachtige en deskundige wijze dient uit te voeren. Eén van de taken van de politie is om toezicht te houden op de naleving van de regelgeving betreffende het verkeer. Wanneer er sprake is van een overtreding van een verbodsbepaling, dient de politie in beginsel op te treden.

6. In dit verband is van belang dat de mogelijkheden van de politie om haar taken uit te voeren, niet onbeperkt zijn. Elk politiekorps wordt bij de vervulling van zijn taken beperkt door de middelen die het, in het kader van een landelijke verdeling, ter beschikking worden gesteld, bezien in samenhang met omvang en aard van het werkaanbod van het betreffende korps. Het voorgaande betekent dat de politie bij de vervulling van haar taken, prioriteiten dient te stellen. Daarbij mag worden verwacht dat deze prioriteitstelling weloverwogen gebeurt. Zij dient daartoe een aantal factoren tegen elkaar af te wegen, zoals de ernst en de spoedeisendheid van de betreffende melding of het verzoek, de



capaciteit van de politie op dat moment, het aantal overige meldingen en het belang daarvan en de overige werkzaamheden. Voor zover mogelijk dient de politie naast de gestelde prioriteiten ook aandacht te schenken aan die gevallen waaraan geen prioriteit kan worden toegekend.

7. Het is verboden om met een motorvoertuig op het trottoir te parkeren (artikel 10, lid 1 van het Reglement Verkeersregels en verkeerstekens 1990; zie Achtergrond). Op de overtreding van dit verbod is een sanctie gesteld in de Wet Administratiefrechtelijke Handhaving Verkeersvoorschriften.

8. De politieambtenaren hebben het (deels) op de stoep parkeren aanvankelijk gedoogd. Reden hiervoor was om de doorstroming van het verkeer op de rijbaan te bevorderen. Het standpunt van de politie was dat de stoep ter plaatse voldoende breed was, zodat voetgangers ondanks de geparkeerde auto's konden passeren. Ondanks het geldende gedoogbeleid zocht de politie (onder meer) naar aanleiding van verzoeksters melding van 7 juli 2004 naar een oplossing, door de eigenaar van een hinderlijk geparkeerde auto vóór verzoeksters woning te verzoeken de auto te verplaatsen.

Na een aantal meldingen van verzoekster van parkeeroverlast besloot de politie het parkeren op de stoep niet langer te gedogen. De politie benaderde de gemeente met een verzoek om concrete maatregelen en betrok een verkeersdeskundige bij de zaak. De politie verzocht verder aan alle buurtbewoners om voortaan niet meer op de stoep te parkeren, en controleerde gedurende vier weken intensief. Dit leidde ertoe dat auto's op de rijbaan werden geparkeerd. Dit was niet in lijn met verzoeksters wensen; doch de politie achtte het vanuit een oogpunt van rechtsgelijkheid niet wenselijk om uitsluitend handhavend op te treden bij de uitgang van verzoeksters tuinpad. De politie heeft, naar het oordeel van de Nationale ombudsman, gelet op de bovenomschreven inspanningen, voldoende daadkrachtig en adequaat gehandeld.

Alles overziend heeft de politie het vereiste van professionaliteit voldoende in acht genomen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

## **Conclusie**

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid is niet gegrond ten aanzien van:

de reactietijd van de politie naar aanleiding van verzoeksters melding van 7 juli 2005;

het aanpakken van het parkeerprobleem in verzoeksters straat.

Ten aanzien van de klacht dat een politieambtenaar verzoekster onheus zou hebben bejegend door een kwetsende opmerking te maken onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel.

## Onderzoek

Op 13 januari 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw H. te Landgraaf, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid te Maastricht. Verzoekster had zich door middel van een aantal brieven al eerder tot de Nationale ombudsman gewend. Omdat haar klacht toen nog niet voldeed aan het kenbaarheidsvereiste zoals neergelegd in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht, nam de Nationale ombudsman de zaak toen nog niet in onderzoek.

Na de afronding door de politie van de interne klachtenprocedure stelde de Nationale ombudsman een onderzoek in. De gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd hem een aantal specifieke vragen gesteld.

Ook werd een betrokken politieambtenaar van het regionale politiekorps Limburg Zuid gehoord in verband met de klacht.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Limburg Zuid en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder, de betrokken politieambtenaar en verzoekster gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

### Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 25 augustus 2004;

brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 11 september 2004;

brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 2 maart 2005;

brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 7 juli 2005;

brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 8 september 2005, met bijlagen;

brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 24 november 2005;

verzoeksters verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 12 januari 2006, met bijlagen;

standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid van 8 mei 2006, met bijlagen waaronder:

8.1. afschrift van een mutatie uit het dag- en nachtrapport van de politie van 7 juli 2004;

8.2. uitdraai uit het incident archief van het computersysteem van de politie;

8.3. brief van de politie aan de verkeerscommissie van de gemeente Landgraaf van 11 augustus 2005;

8.4. brief van de politie aan de bewoners van de X-laan te Landgraaf van 11 augustus 2005;

8.5. brief van de korpsbeheerder aan verzoekster van 15 december 2005, houdende zijn beslissing naar aanleiding van verzoeksters klacht;

8.6. advies van de commissie voor de politiekachten van het regionale politiekorps Limburg Zuid van 5 december 2005, aangaande verzoeksters klacht;

reactie van verzoekster op het standpunt van de korpsbeheerder van 26 mei 2006;

foto's van de situatie ter plaatse, door verzoekster verstrekt;

verklaring van betrokken politieambtenaar L. van 26 juli 2006;

aanvullend standpunt van de korpsbeheerder van 7 augustus 2006, met bijlagen;

aanvullende reactie van verzoekster van 1 oktober 2006.

## **Bevindingen**

Zie onder Beoordeling.

## **Achtergrond**

Reglement verkeersregels en verkeerstekens

Artikel 10, eerste lid

"Andere bestuurders dan die genoemd in de artikelen 5 tot en met 8 gebruiken de rijbaan. Zij mogen voor het parkeren van hun voertuig tevens andere weggedeelten gebruiken, behalve het trottoir, het voetpad, het fietspad, het fiets/bromfietspad of het ruiterspad."